Het gouden pentagram

In verhouding met Pi

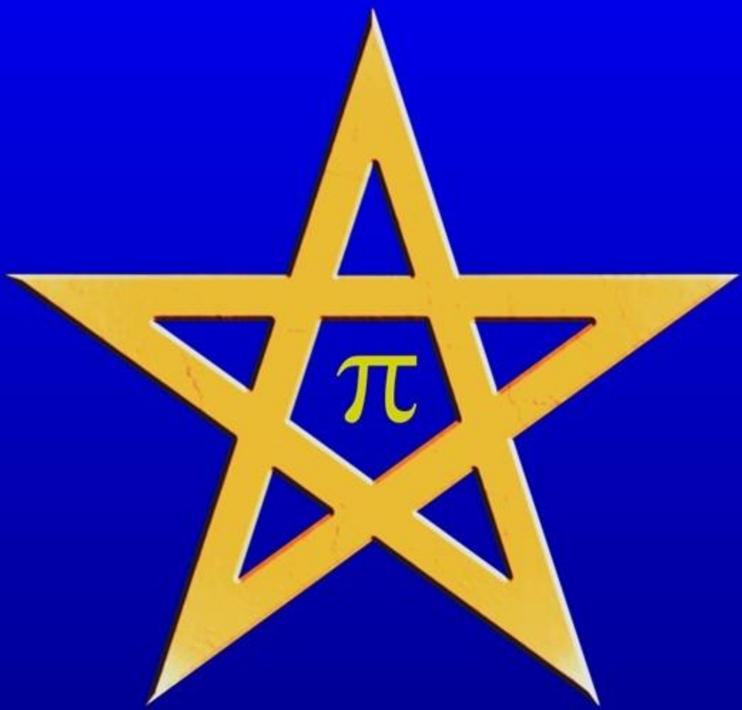

Wim van Es

Het gouden pentagram

In verhouding met Pi

Wim van Es

Het gouden pentagram - In verhouding met Pi.
Wim van Es

info@wim-vanes.nl

CIP - gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag

ISBN: 978-90-9035967-0

NUR: 921

Trefwoord: fundamentele wiskunde.

Het gouden pentagram

In verhouding met Pi

Wim van Es

Voorwoord

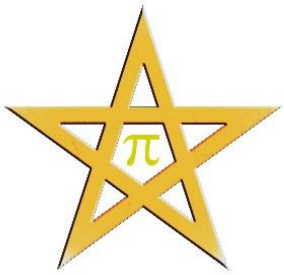

Dit boekje is een vervolg op al de andere wiskunde publicaties die ik heb geschreven. In dit boekje ga ik alles omschrijven wat er in het pentagram van betekenis is. Ik laat zien hoe de kennis van het pentagram in de wiskunde en in de wereld totaal onderbelicht is. Ik laat je zien hoe binnen het pentagram het getal Pi is ontstaan en hoe het getal Pi na heroverweging volmaakt wordt. Je kunt dan het getal Pi in oneindige decimalen binnen 10 seconden bepalen.

Ik laat je zien hoe je het pentagram op meerdere manieren kunt gebruiken.

Ik laat je zien wat je nog nooit eerder hebt gezien.

Ik noem dit boekje niet voor niets het gouden pentagram.

Het evenaart de gouden piramide.

Wim van Es

Maart 2022

Hoofdstuk 1

Het pentagram

In het boekje *'wiskunde van de gouden piramide'* heb ik uitgelegd hoe de driehoek √1 - √2 - √3 (36° - 54° - 90°) vanuit de piramide ontstaat. Hier valt uit af te lezen de kwadraatsverhouding 1-2-3 ($A^2 + B^2 = C^2$) en het getal Pi: (√2 + √3) / √1, en kan de diameter en de omtrek van een cirkel afleesbaar worden bepaald.

Het gaat zich vooral om deze wonderbaarlijke driehoek √1 - √2 - √3 (36° - 54° - 90°).

Als je naar het pentagram kijkt dan zul je je afvragen wat moet ik hiermee in relatie tot die driehoek?

Ik ga je het belang van dit pentagram laten zien en dan weet je waarom dit pentagram het predicaat *'gouden pentagram'* krijgt.

Het pentagram is een vijfpuntige ster die een vijfhoek weergeeft. We gaan deze nu naast elkaar zetten, zie figuur 1.

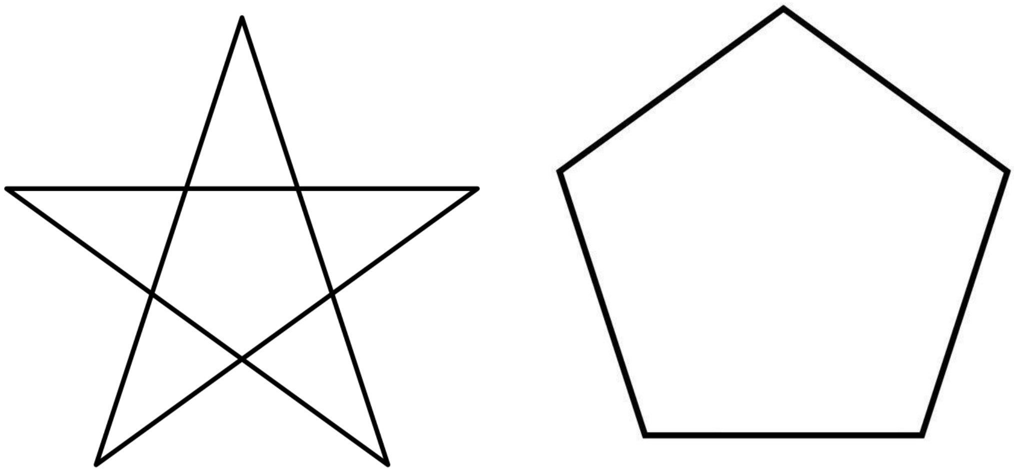

Pentagram **Vijfhoek**

Figuur 1

Wat we kennen van het pentagram is de weergave in de cirkel, zie figuur 2. Wat we nauwelijks zien is de weergave van het pentagram in de vijfhoek

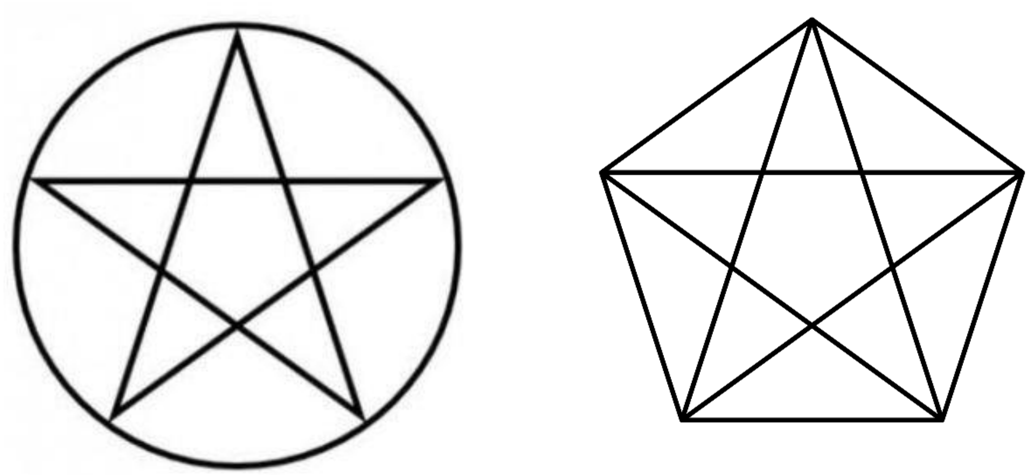

Pentagram in Cirkel ***Pentagram in vijfhoek***

Figuur 2

Alles in dit boekje is gebaseerd op het pentagram in de vijfhoek.

De vijfhoek.

Wat zie je als je de vijfhoek verdeelt in lijnen zoals weergegeven in figuur 3?

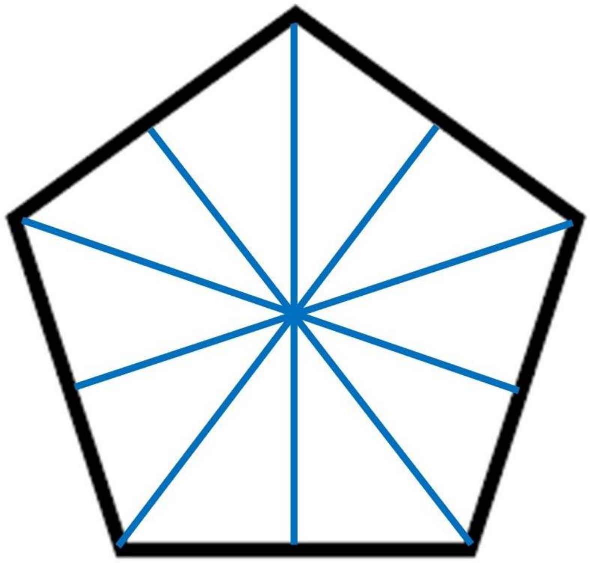

Figuur 3

Je ziet dan 10 driehoeken naar voren komen. Er zullen ongetwijfeld mensen zijn geweest die dit al eens spontaan gedaan hebben. Vermoedelijk wisten ze niet wat ze zagen, omdat ze niet bekend waren met de driehoeksverhouding √1 - √2 - √3 en de betekenis hiervan.

Je ziet namelijk in dit geval 10 driehoeken staan in de verhouding √1 - √2 - √3. Je ziet dus 10 maal de kwadraatsverhouding $A^2 + B^2 = C^2$, je ziet 10 maal de verhouding Pi, en je ziet 10 maal de verhouding omtrek - diameter, zoals ik het in het boekje *'wiskunde van de gouden piramide'* heb uitgelegd.

In het cirkel-pentagram kun je dit alles niet waarnemen.

Alles wat ik omschrijf, is dus gebaseerd op het vijfhoek-pentagram.

Het vijfhoek-pentagram.

We gaan nu het pentagram tekenen in de vijfhoek zoals afgebeeld in figuur 3.

Figuur 4 laat zien hoe dit er dan uit ziet.

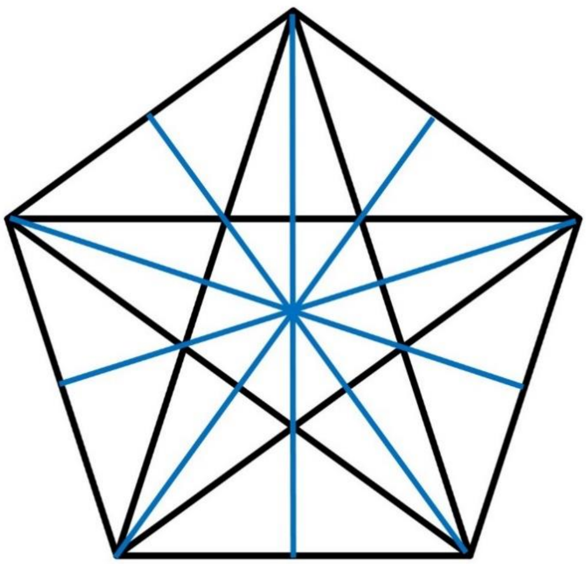

Figuur 4

Wat zie je nu in de combinatie vijfhoek-pentagram?

Je ziet 38 driehoeken in deze combinatie (vijfhoek-pentagram), in de verhouding √1 - √2 - √3.

Er staat dus 38 maal de kwadraatsverhouding $A^2 + B^2 = C^2$ in geprojecteerd, 38 maal de verhouding Pi, en 38 maal de verhouding omtrek - diameter.

En niemand heeft dit ooit geweten.

Wat je dus in de gouden piramide *(Grote piramide van Gizeh)* waarneemt, zijn vier hoeken van 36° - 54° - 90°. De verhouding √1 - √2 - √3 dus. In het pentagram staan er 38 als je goed kijkt.

Gaan we nu het vijfhoek-pentagram projecteren in de cirkel dan zie je figuur 5.

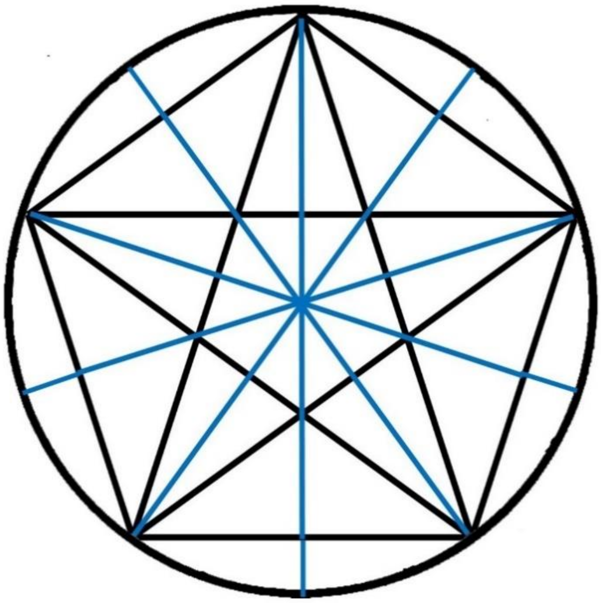

Figuur 5

Het is nu van belang om perfecte geometrie te laten zien. Dit wil zeggen dat je dit alles moet tekenen (projecteren) in een pentagram verhouding waarvan de pentagram-zijden 12 cm zijn. In het boekje *’fundamentele wiskunde van de Grote Piramide’* heb ik deze maat al eens aangeven, dit geldt ook voor het hexagoon.

Als je dit goed gedaan hebt dan zie je dat de zijden van de vijfhoek 72 mm zijn die weer overeenkomen met de 72° driehoek die je in het pentagram kunt waarnemen. Vijf hoeken van 72° maakt 360° en dat maakt weer de cirkel rond.

Het gaat zich om deze driehoek.

De driehoek in de verhouding 72° - 54° - 54°.

Als je de pentagram-zijden op 12 cm tekent dan krijg je een driehoek als volgt: basis zijde 7,2 cm, de hoogte 5,09 cm, de twee schuine zijden 6,23 cm.

Figuur 6 geeft deze driehoek weer. Je ziet eigenlijk twee driehoeken in de verhouding 36°- 54° - 90° naast elkaar liggen,

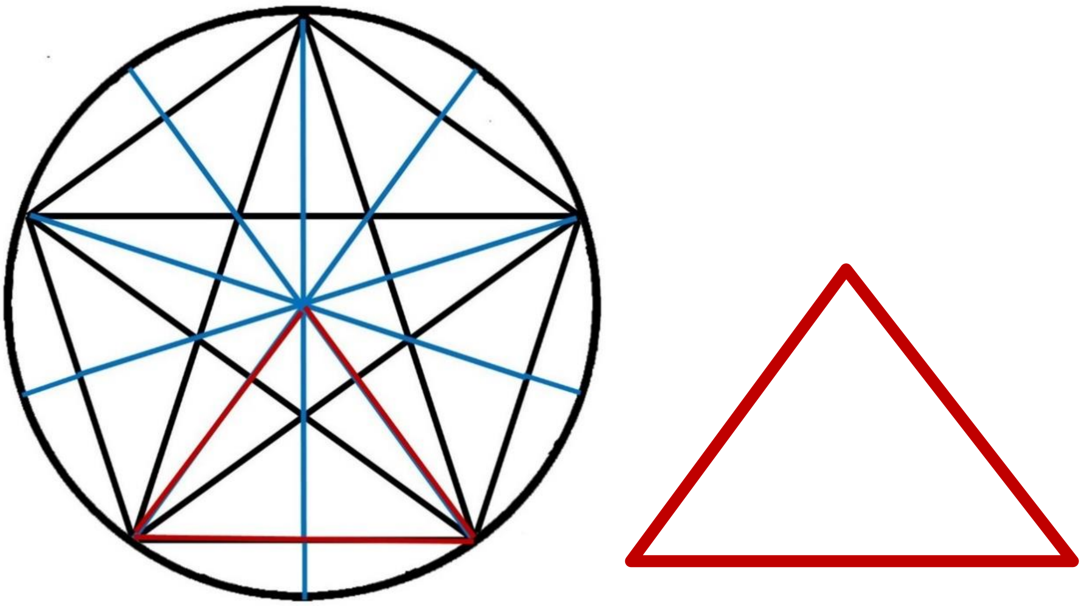

Figuur 6

Het getal Pi en de breuk 22/7.

Wat wordt er gesteld in het getal Pi.

'**Pi** is een getal dat in de wiskunde niet kan veranderen: kortom een wiskundige constante. De decimale notatie van het **getal π** vormt de getalwaarde 3,14159 26535 89793 23846 26433 83279 50288… Het getal vormt de verhouding tussen de omtrek en de middellijn of diameter van een cirkel'.

Dit is zoals het op internet is terug te vinden.

Zelf vind ik de uitkomst van dit getal een vaststelling die ik in twijfel trek.

De breuk 22/7.

’Een veel gebruikte benadering van het getal Pi is de breuk 22/7 = 3,142 857 142 857 … Daarvan zijn drie cijfers goed, maar je moet er ook drie cijfers voor onthouden’.

Dit staat ook op internet.

De vraag is dus hoe komt met aan deze vaststellingen en zijn ze volgens de <u>exacte geometrie</u> vastgesteld?

Dit gaan we onderzoeken.

Hoe komt men aan de breuk 22/7?

Het zou zo maar kunnen zijn dat men het antwoordt hierop niet weet. Het is terug te vinden in de driehoek 72° - 54° - 54°.

Wat je nu goed kunt waarnemen is dat men in vroegere tijd veel onderwerpen onzuiver heeft vastgesteld. Dit vind je in de afmetingen van deze driehoek terug en ook in de afmetingen van de piramide-driehoek.

Door deze onzuiverheden is er veel kennis blijven liggen die ik in de boekjes (publicaties) wil herstellen. Als we even teruggrijpen naar de driehoek in de verhouding: 3 - 4 - 5 (vaste maten, zonder decimalen) dan is het gemakkelijk tellen en kan men er gemakkelijk mee rekenen. $A^2 + B^2 = C^2$, 9 +16 = 25. Waar nu de diepere kern ligt, weet men niet. Men zoekt het bewijs in de oppervlakten. Verder kan men niet veel met deze driehoek in de verhouding: 3 - 4 - 5.

Ik heb je dus aangetoond dat de verhouding vanuit de piramide is ontstaan. De driehoeksverhouding: 3 - 4,24 - 5,19. Het zijn juist deze twee decimalen die het verschil maken en heel veel openbaren wat je niet geweten hebt. $A^2 + B^2 = C^2$, (3 - 4,24 - 5,19), (9 + 18 =27).

Dit is ook met de breuk **22/7** gebeurt.

Men heeft de decimalen weggelaten. Figuur 7 laat zien wat er dan gebeurt. Wat zie je dan? Je ziet niet meer de driehoek 36° - 54°- 90° in de maten 3,6 cm, 5,09 cm, 6,23 cm (√1 - √2 - √3).

Wat je wel ziet, is een driehoek in de verhouding 35°- 55°- 90° in de maten 3,5 cm, 5 cm, 6 cm.

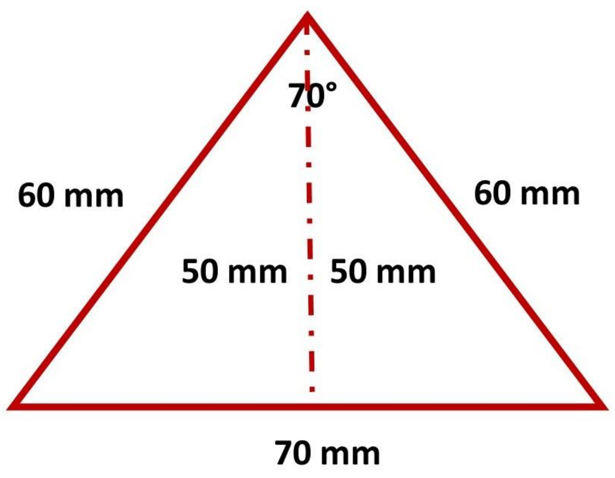

Figuur 7

Gaan we nu deze twee driehoeken naast elkaar leggen dan krijg je de onzuiver breuk 22/7.

Gaan we de maten optellen: (6 cm x 2 =) 12 cm + (5 cm x 2 =) 10 cm = 22 cm. Delen we dit door 7 cm dan heb je de breuk 22/7 = 3,142 857 142 857 …

Een enkele driehoek kan ook (6 + 5) / 3,5 is dan 11/3,5 = 3,142 857 142 857 …

De breuk 22/7 is dus geometrisch onzuiver bepaalt. Want zou je hem projecteren in het cirkel-pentagram dan is 70 x 5 = 350°. Je komt dan 10° te kort in de cirkel. Je ziet dus hoe deze breuk is ontstaan. Door het weglaten van de decimalen.

Het perfecte getal Pi (π)

Streef je nu naar perfectie dan neem je dus de perfecte maten over. Je kunt de maten precies berekenen van de driehoek die ontstaat in een pentagram waarvan de zijden 12 cm zijn. De hoek van 72° is gelijk aan 72 mm op de tegenoverliggende zijde. Zie figuur 8.

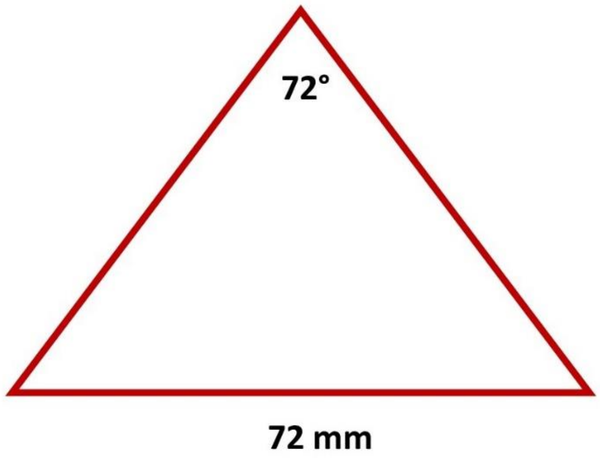

Figuur 8

Deze driehoek bestaat uit twee driehoeken in de verhouding 36° - 54° - 90° (√1 - √2 - √3). De maten staan weergegeven in figuur 9, met twee decimalen.

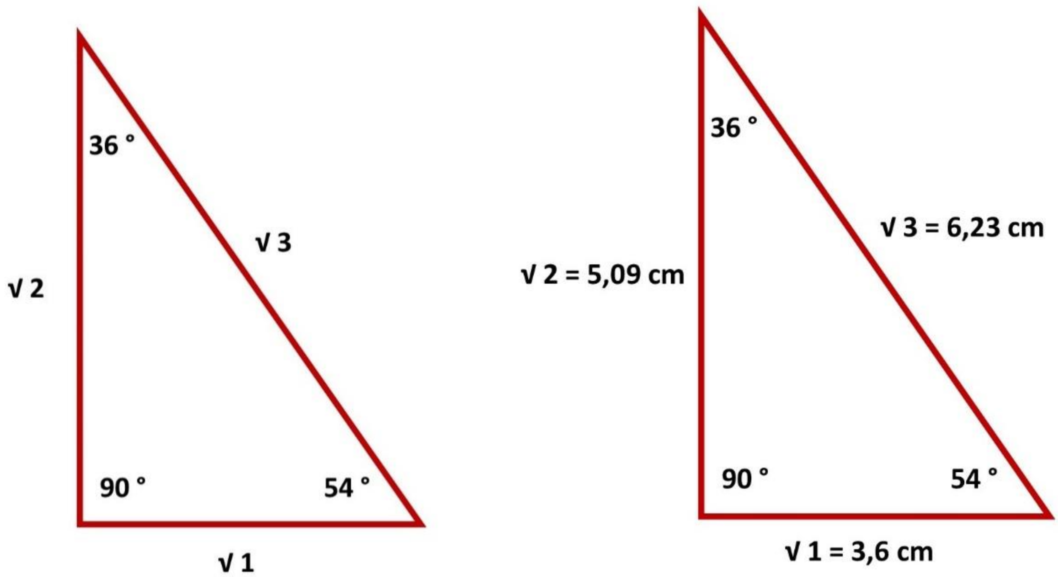

Figuur 9

Hoe is nu de <u>exacte geometrische</u> breuk als je de onzuivere breuk 22/7 als uitgangspunt neemt?

Zoals ik al in de andere boekjes aangaf, is Pi (√2 + √3) / √1.

In dit geval is dit dus (6,23 cm x 2 =) 12,46 cm + (5,09 cm x 2 =) 10,18 cm = 22,64 cm / 7,2 cm.

Dit is dus de juiste geometrische verhouding, 72 x 5 = 360° en dat maakt de cirkel volmaakt.

Nu het daaruit volgende perfecte getal Pi.

22,64 / 7,2 = 3,14444444444444444444444444444444444444 ….

Ga je dit projecten op de driehoek 36° - 54° - 90° (√1 - √2 - √3) dan krijg je Pi = (√2 + √3) / √1 = (5.09 + 6,23) / 3,6 = 3,144444444444444444444444444444444444444444444444 ….

Een perfecter getal Pi krijg je niet, dat ook nog precies klopt met de pentagram verhouding.

Nu is het nog niet compleet, want er is nog een perfect Pi getal dat in de duizendste decimalen afwijkt van de pentagram verhouding.

Dit perfecte getal Pi zit in **de piramide verhouding**.

Ik heb in het boekje *'wiskunde van de gouden piramide'* uitgelegd hoe de driehoek 36° - 54° - 90° (√1 - √2 - √3) is geconstrueerd. Het is ook duidelijk aangegeven dat de verhouding **6:6:6** hierbij essentieel is. Alle goniometrische (trigonometrie) berekeningen liggen aan deze verhouding ten grondslag.

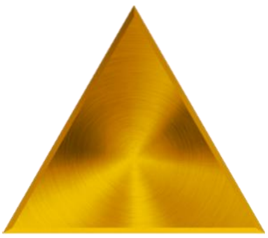

De gouden driehoek is hiervan het uitgangspunt.

Gaan we de verhouding aan de binnenkant van de piramide bepalen op basis van de verhouding **6:6:6** aan de buitenkant, dan krijgen we de afmetingen zoals in figuur 10 wordt weergegeven. Bepaalt op twee decimalen.

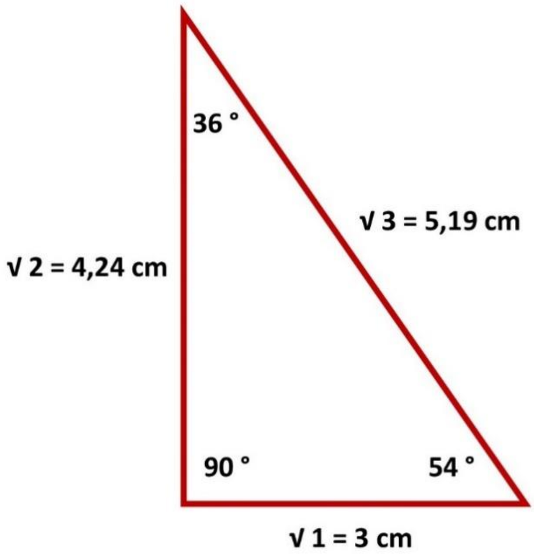

Figuur 10

Gaan we nu het getal Pi bepalen, dan krijgen we een volmaakt Pi getal.

Pi = (√2 + √3) / √1 = (4,24 + 5.19) / 3 = 3,14333333333333333333 ….

Er zijn dus twee volmaakte geometrisch aantoonbare Pi getallen.

Het piramide getal.

3,14333333333333333333333333333333333333333333333333333 ….

Of

Het pentagram getal.

3,14444444444444444444444444444444444444444444444444444 ….

Wat kun je nog meer met de driehoek 72° - 54° - 54°?

Als je een hoek van 72° bepaalt en de tegenoverliggende zijde op (72 mm) 7,2 cm zet, dan heb je dus de volmaakte driehoek.

Je kunt nu deze driehoek van 72° gaan gebruiken zoals ik het ook aangaf bij de 60° driehoek. Meet je van rechts naar links 18 mm af op de 72 mm lijn dan heb je een hoek van 18°. Zet je 42 mm af dan heb je een hoek van 42°. Zie figuur 11.

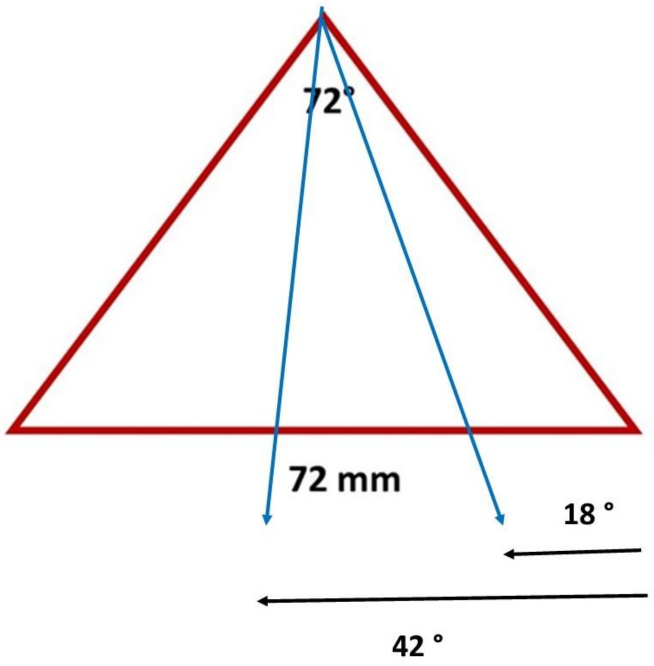

Figuur 11

De tegenoverliggende zijde van de 72° hoek is gelijk aan de hoeken van een cirkel.

Wat je **niet kunt** met deze driehoek is er goniometrische (trigonometrie) berekeningen mee bepalen. Daar heb je dus een 6 cm schuine zijde voor nodig. De schuine zijde van de 72° driehoek is 6,23 cm en dat wijkt voor de goniometrie berekeningen af. Het pentagram met zijden van 12 cm laat wel de verhouding gebaseerd op deze 6 cm (6:6:6) zien.

Als je figuur 12 bekijkt dan zie je hoe dit ontstaat. De onderste driehoek is dus een perfecte 72° driehoek met een tegenoverliggende zijde van 72 mm. En de bovenste driehoek is een perfecte 36° driehoek waarbij de tegenoverliggende zijde 36 mm is en de schuine zijde 6 cm is, perfect voor goniometrische berekeningen.

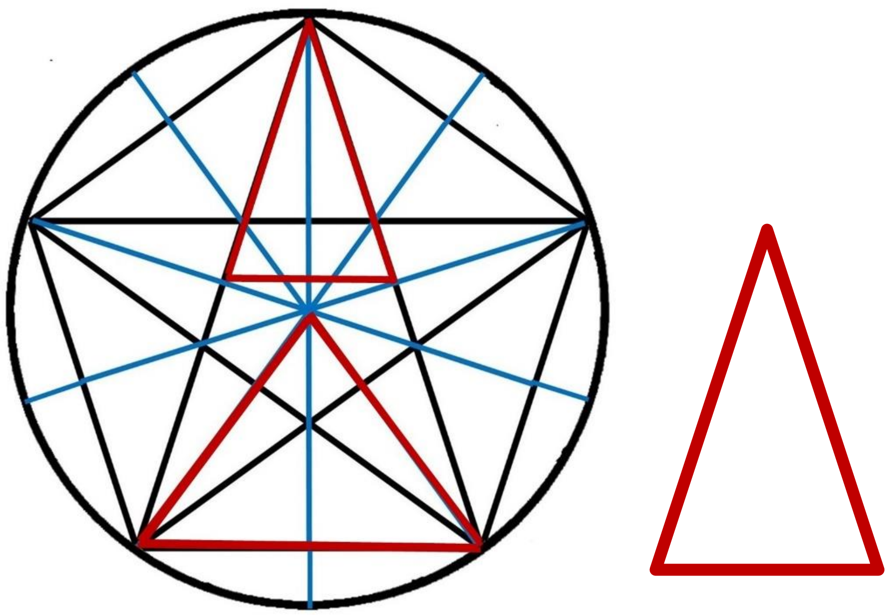

Figuur 12

Besef je nu waarom dit pentagram het predicaat gouden pentagram krijgt?

We zijn er nu bijna.

In de vorige boekjes heb ik aangegeven hoe je ook zonder gebruik te maken van het getal Pi de omtrek van een cirkel kunt bepalen. De genoemde deelfactor 10/8 die ik in de boekjes genoemd heb, is meetbaar en wijkt in de decimalen twee honderdste af. Ik ga je nu laten zien hoe je de deelfactor volledig op het getal Pi van het pentagram kunt afstemmen.

Hoe bepaal je nu de omtrek van de cirkel met gebruikmaking van het pentagram? Zie figuur 13. Stel je hebt een pentagram waarvan de zijden 1 cm zijn. Trek dan een extra lijn (rood) van 1 cm de hoogte in zoals in figuur 13 wordt weergegeven. Bepaal nu het midden van het pentagram door de lijn (blauw) met de andere lijn (rood) te snijden.

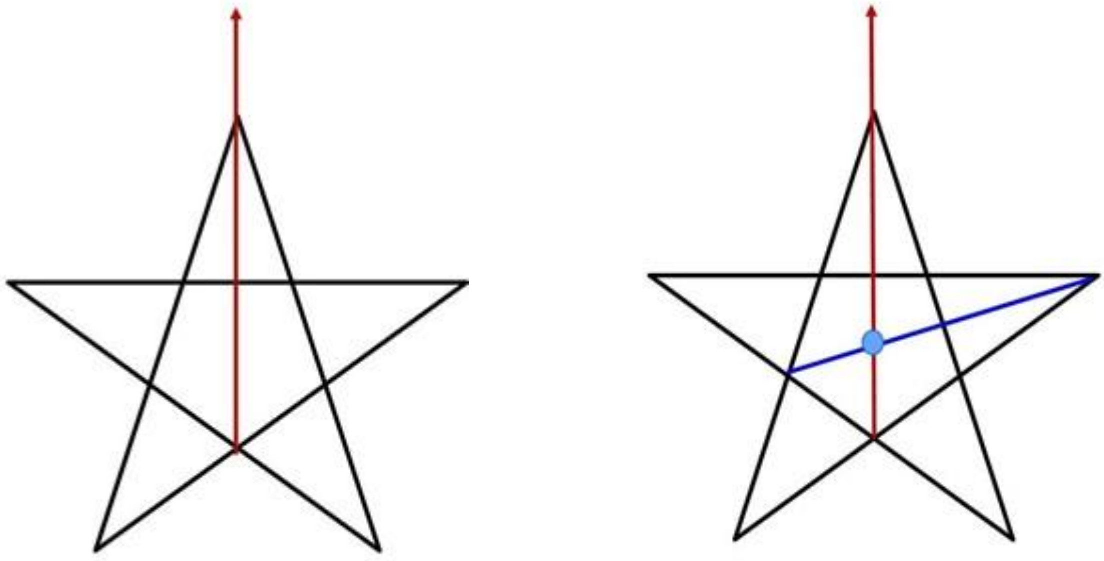

Figuur 13

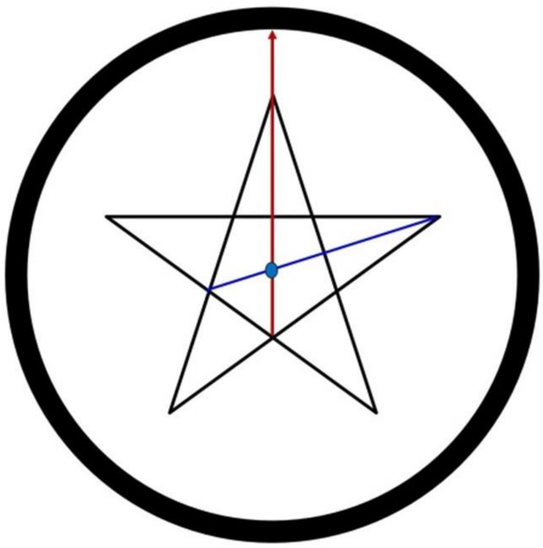

Trek nu vanuit dit middelpunt de cirkel en je hebt de omtrek.

Nu de berekening.

Je kunt dit alles besparen door het snijpunt op de 1 cm lijn te gaan bepalen. Als je gaat meten dan kom je uit op ongeveer 0,8 mm.

Ga je dit nu afstemmen op het getal Pi van het pentagram dan is het snijpunt **0,795 mm.**

Er ontstaat dan een deelfactor op basis van 1 cm van **10/7,95.**

Wat dan overblijft, is de lijn zelf die gelijk is aan de straal van de cirkel zoals figuur 13 laat zien.

De omtrek van de cirkel wordt dan bepaald door de straal te vermenigvuldigen met de deelfactor en dat weer te vermenigvuldigen met 5.

Omtrek = R x 10/7,95 x 5

Stel de straal (R) is 0,5.

Dan is de omtrek <u>zonder Pi</u> berekening: 0,5 x 10/7,95 x 5 = 3,144

De omtrek in verhouding met het getal Pi is dan: Rx2 x 3,14 = 3,14

Tot zover dus het pentagram.

Er is nu alles aangegeven wat zich binnen het pentagram bevindt.

Onderschat het pentagram niet, want het is een wiskundig juweeltje.

Helderheid is voor diepe gedachten een sieraad

Vauvenargues

Extra: het perfecte piramide getal Pi binnen de 40° driehoek.

In het boekje (publicatie) *'fundamentele wiskunde van de Piramide van de Jaguar Tikal'* gelegen in Guatemala, heb ik aangegeven hoe ik tot de 40° driehoek kwam en wat de betekenis ervan is.

Ik ga in dit boekje uitleggen hoe het perfecte piramide getal Pi naar voren komt. Het enige wat je ervoor moet doen is een afronding maken in een duizendste decimaal.

We nemen daarvoor even een zijsprong naar het enneagram, zie figuur 14. Als je negen lijnen trekt in de negenhoek en je plaatst dan het enneagram er in, dan krijg je 81 driehoeken in de verhouding √1 - √8 - √9.

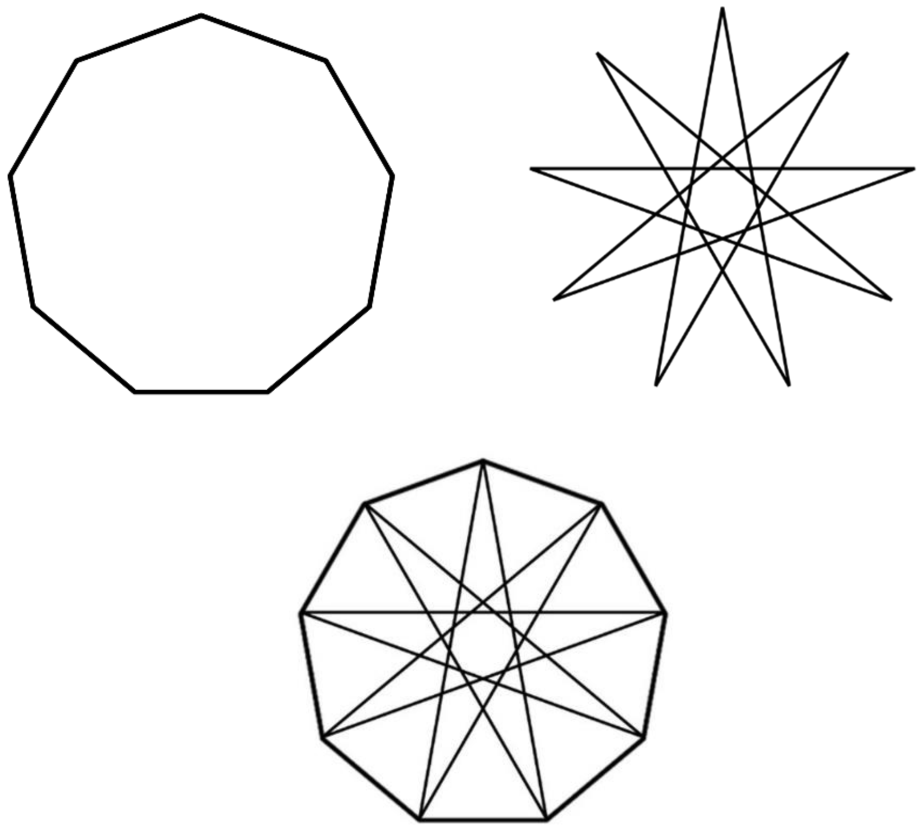

Figuur 14

Het getal 9 is hierbij een belangrijk getal, 9 x 40° = 360° en dat maakt de cirkel rond.

De 40° driehoek

We tekenen een hoek van 40°, zie figuur 15.

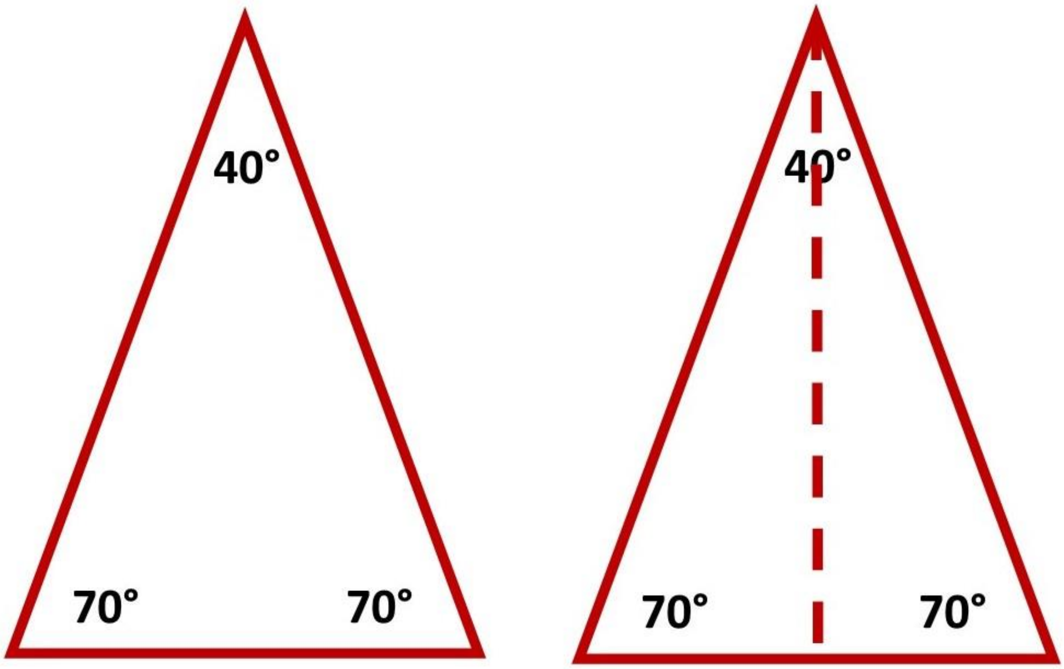

Figuur 15

We gaan nu de hoogte bepalen van de driehoek en dat doen we door 40 te delen door 9.

40/9 = 4,4444444444444444 ….

Ga je dit in de driehoek projecteren (stippellijn) dan weet je dus dat de verhouding bij de rechthoekige driehoek √1 - √8 - √9 is.

Ga je de volledige driehoek gebruiken dan verandert de hoogte verhouding √8 in √2 ten opzichte van de tegenoverliggende zijde van hoek 40°.

Deze tegenoverliggende zijde wordt dan **(40/9) / √2 = 3,1426 … (Pi).**

Gaan we nu de schuine zijden bepalen dan is dat **3,1426 … x √9 = 9,428 …**

Om het getal Pi perfect te maken ronden we het getal op twee decimalen af = 9,43 cm. Dit delen we weer door √9.

Het getal Pi in de 40° driehoek is dan 9,43 / 3 = 3,1433333333333333333333333333333333333333 …

Als je nu goed hebt opgelet dan zie je de verbinding met de piramide driehoek √1 - √2 - √3.

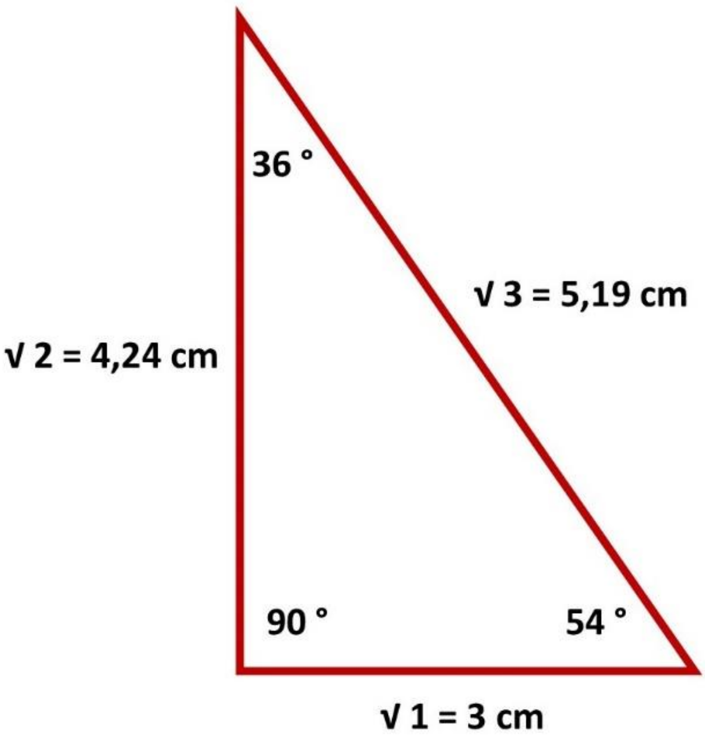

Pi = (√2+√3) / √1 (5,19 +4,24) / 3 = 3,143333333333 …

Meer over de 40° driehoek lees je in mijn publicatie *'fundamentele wiskunde van de Piramide van de Jaguar Tikal'* in Guatemala.

De 40° driehoek bevindt zich ook binnen de schachten van de Grote Piramide van Gizeh, lees het *boekje 'fundamentele wiskunde van de Grote Piramide'.*

De piramide van Tikal te Guatemala is '*wat het bouwplan betreft'* in de juiste maten weergegeven

Hoe bepaal je nu de zijden van deze 40° driehoek als 1 zijde bekend is.

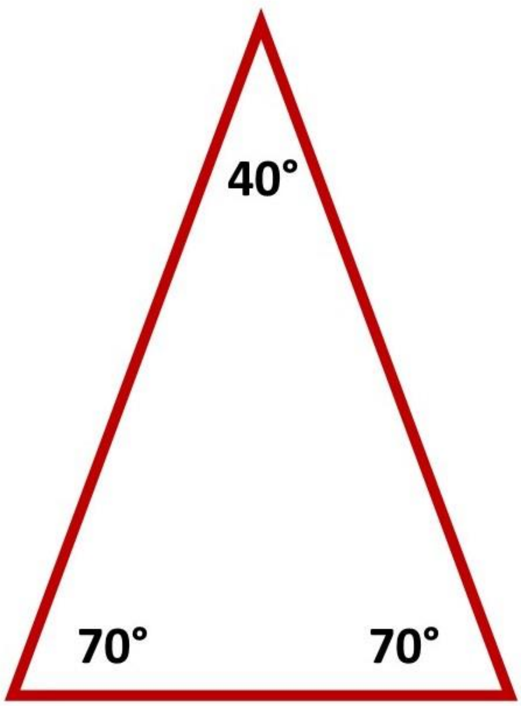

Het is dus duidelijk dat als een schuine zijde bekend is de andere schuine zijde hetzelfde is. Stel de schuine zijden zijn 8 cm. Hoe groot is dan de tegenovergestelde zijde van de 40° hoek.

We gebruiken dan de factor √9 (3). Deze zijde is dan (2 x 8 cm) / 3 = 5,3333 … cm.

Stel de tegenoverliggende zijde is 7 cm. Dan zijn de schuine zijden 7 x 3 = 21 / 2 = 10,5 cm.

Hoofdstuk 2

Bijlage: Eb en Vloed

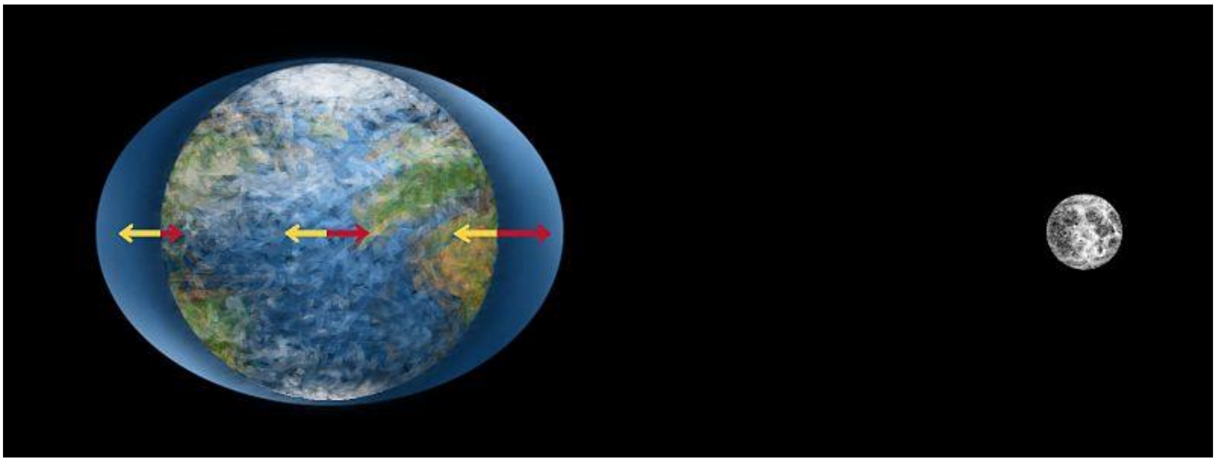

Figuur 16

Eb en vloed heb ik al omschreven in het boekje *'Fundamentele wiskunde van de Grote Piramide'*. Ik ga hier nu dieper op in. Figuur 16 laat de projectie zien hoe wij hem op Aarde projecteren. De Maan trekt het water aan.

Dit alles is gebaseerd op de gravitatie wet van Newton.

De gravitatiewet luidt dat twee puntmassa's elkaar aantrekken met een kracht.

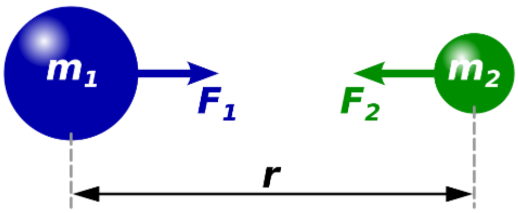

$$F_1 = F_2 = G \frac{m_1 \times m_2}{r^2}$$

Elke puntmassa heeft invloed op de andere puntmassa. Newton zegt F1 = F2. Beide puntmassa's werken in tegengestelde richting. Laat ons dit nu eens onderzoeken.

We stellen een voorbeeld: F1 trekt met een massa van 10 kg aan F2 die een massa heeft van 4 kg.

De vraag is nu: trekt F1 aan F2 en trekt F2 aan F1? Trekt F2 met een kracht van 4 kg aan F1?

Ik ga dit aan een onderzoek onderwerpen en laat de lezer van dit boekje zelf de conclusies trekken die hier aan ten grondslag liggen.

Het moge in dit boekje ook duidelijk zijn dat ikzelf de Aristotelische zwaartekracht boven die van Newton pretendeer.

Aristoteles geloofde dat objecten vallen met een snelheid die evenredig is met hun gewicht. Met andere woorden, als je een houten voorwerp en een metalen voorwerp van dezelfde grootte zou nemen en ze allebei zou laten vallen, zou het zwaardere metalen voorwerp met een proportioneel hogere snelheid vallen.

Theorieën kun je bedenken en die kunnen je helpen de waarheid te vinden. Het is wel hierbij van belang, dat welke theorie je ook bedenkt, dat hij pas waar is als je hem in de praktijk kunt toetsen.

Gelijktijdig is het van belang dat je als wetenschapper de kennis in *'jip- en janneketaal'* dient te kunnen uitleggen om niet in de valkuil van het citaat van Einstein te lopen: *'als je het niet simpel kunt uitleggen dan begrijp je het vaak zelf niet'.*

Ik ben F1 en een krachtig persoon. Ik kan 10 kg aantrekken. Dit wil zeggen dat ik in staat ben om F2 die een mindere kracht heeft (kracht 4) dan mij aan te trekken.

Volgens de gravitatiewet trek F2 dus met een kracht van 4 aan mij. En dat is niet mogelijk. Wat F2 wel doet, is een weerstandkracht van 4 aan mij geven. Ik trek dus als F1 (10) F2 (4) aan die een weerstand heeft van kracht 4. Dat is logisch en begrijpelijk.

Echter een weerstandskracht is geen aantrekkingskracht. Je kunt dus zeker stellen dat twee onderwerpen op elkaar invloed hebben. Natuurwetmatig staan aantrekken en weerstand tegenover elkaar. Gelijk aantrekken en aantrekken is niet mogelijk. Het is ook niet logisch. Zie het touwtrekken hieronder.

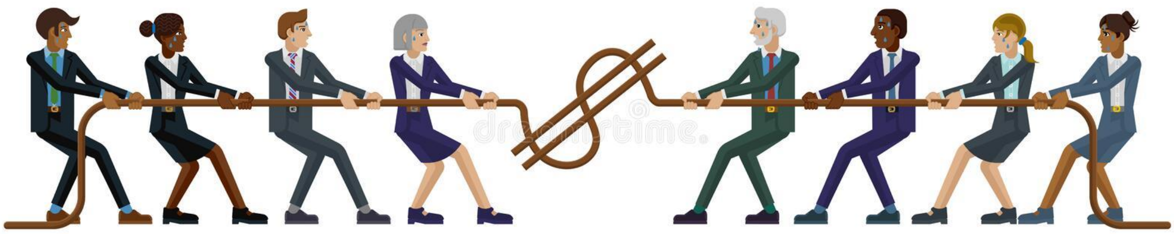

F1 F2

De een (F1) trekt en de ander (F2) biedt weerstand. Als de ander (F2) trekt dan zal hij de een (F1) eerst tot stilstand dienen te brengen (met kracht 10), om hem dan vervolgens (met bijvoorbeeld kracht 12) de andere kant te kunnen optrekken.

Als F1 trekt met een kracht 10 dan kan F2 met een kracht 4 nooit F1 aantrekken. F1 (kracht 10) zal zo nodig F2 over de grond slepen omdat hij maar een weerstand biedt van kracht 4.

De gravitatie wet zegt dus dat de Aarde aan de Maan trekt en de Maan gelijktijdig aan de Aarde (?). De Maan (kracht 4) trekt elke dag het water op Aarde (kracht 10) naar zich toe. Dit veroorzaakt volgde deze wet Eb en Vloed zoals weergegeven in figuur 17.

Nu zijn er veel manieren om deze wet in twijfel te trekken. Let wel dat elke theorie goed bedoeld is, dat is prima. Een theorie uit het jaar 1687 kan natuurlijk wel na 350 jaar anders worden bekeken.

Ik ga een voorbeeld laten zien en als je me de vraagstelling in dit voorbeeld kunt verklaren dan ben ik direct geneigd om mijn visie te herzien.

Stel nu dat het zo zou zijn. Dat de Maan elke dag op een afstand van 384.00 km, 2/3 vloeibare Aardse massa naar zich toe kan trekken, figuur 17. Wat zou er dan gebeuren met de Aardse atmosfeer, zie figuur 18?

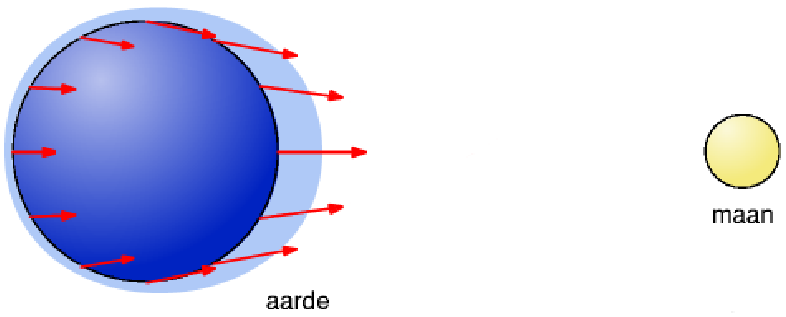

Eb en vloed onder invloed van de aantrekking van de Maan

Figuur 17

Lucht (atmosfeer) is veel lichter dan water, dat is duidelijk. Als de Maan het water kan aantrekken, wat gebeurt er dan met de lucht (atmosfeer)? Dan zou de gehele atmosfeer dagelijks naar een richting (Maanrichting) worden aangetrokken, figuur 18, dat lijkt me dan toch onvermijdelijk, of niet? <u>En dat gebeurt dus niet.</u>

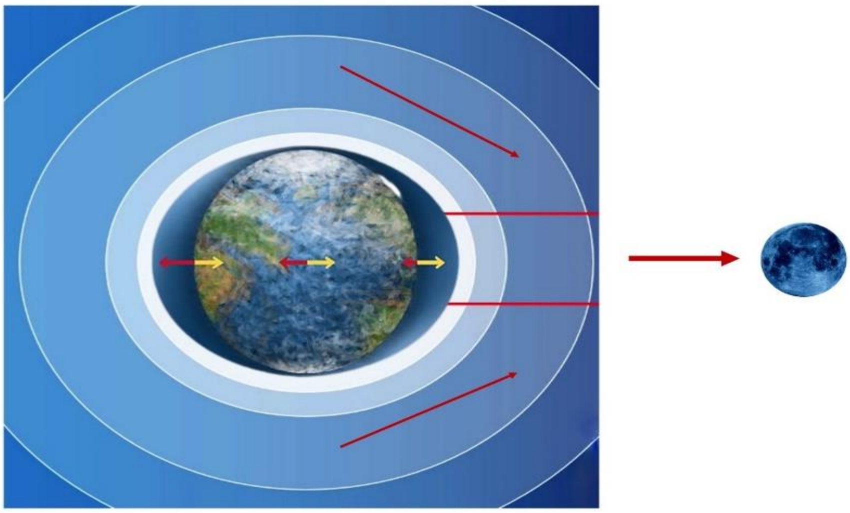

Figuur 18

Want de (lucht) atmosfeer draait elke dag netjes met de Aarde mee. Of zou de Maan het water alleen naar zich toe trekken en de lucht (atmosfeer) niet? Het lijkt me onlogisch dat dit iemand kan, iets aantrekken onder de atmosfeer en de atmosfeer zelf niet meenemen. Hoe doe je dat?

Hoe dan wel?

Figuur 19 geeft enkele simpele verklaringen. Als je tegen de wind inloopt dan voel je hoeveel tegendruk je moet geven om voorwaarts te kunnen lopen. Je wordt naar achteren gestuwd (A). Als je je nu omdraait (B) dan voel je de wind op de rug en is de tegendruk weg, en is veranderd in een meegaande druk. Dit is hetzelfde bij Eb en Vloed. Het is een combinatie van druk en snelheid. De druk en snelheid (108.00 km per uur) stuwen het water bij een voorwaartse beweging naar achteren en als de Aarde op de helft draait dan valt het water weer terug.

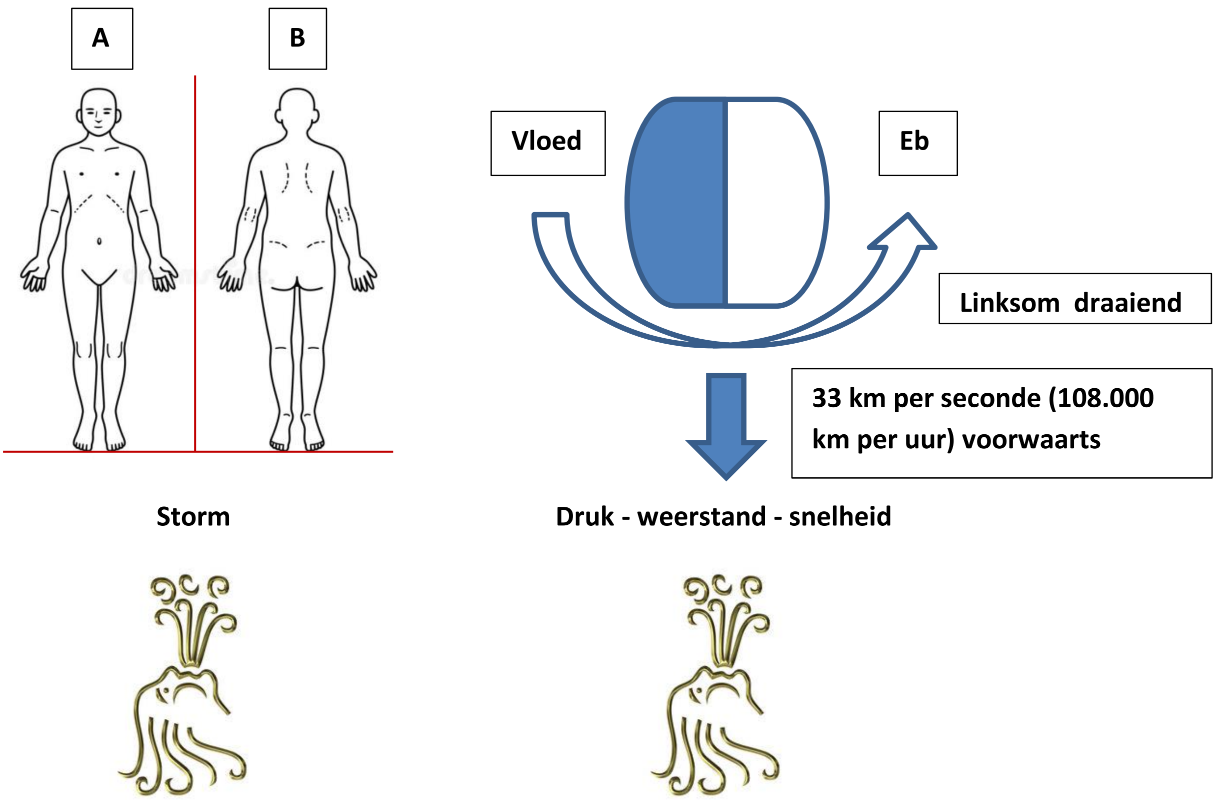

Figuur 19

Eb en Vloed.

Vul twee langwerpige plantenbakken met water en neem deze onder de arm, figuur 20. Loop dan naar voren. Wat zie je? Het water klotst naar achteren. Draai nu in de rondte terwijl je voorwaarts gaat. Voorwaarts en achterwaarts vooruit. Je ziet dan zelf wat ik hier aangeef. Hoe Eb en Vloed ontstaat. Een natuurlijk verklaarbaar proces.

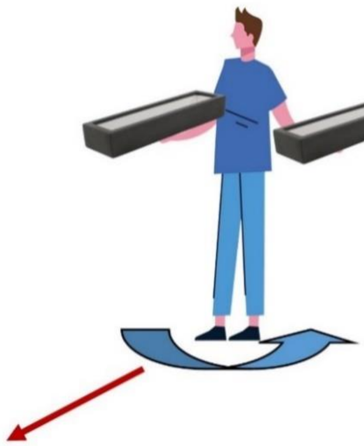

Figuur 20

Projecteer je dit nu op de Aarde, figuur 21, die met een snelheid van 108.00 km per uur draaiend voorwaarts gaat dan weet je hoe Eb en Vloed ontstaat.

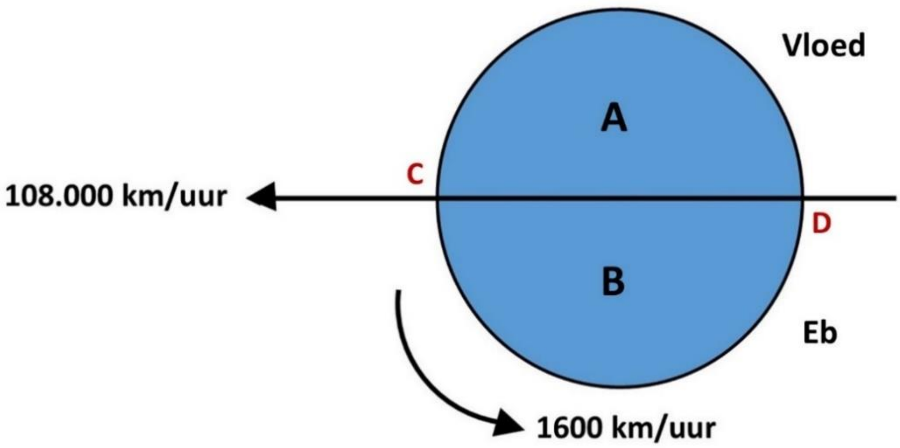

Figuur 21

Samenvatting

Dit boekje is bedoeld om het volmaakte getal Pi te construeren. Dit kan dus op drie manieren. Vanuit het pentagram, vanuit de piramide driehoek √1 - √2 - √3 en vanuit de 40° driehoek.

Het is geometrisch tot op de duizendste mm nauwkeurig ontworpen. *Het is een uniek getal.*

Je hebt de keuze.

3,143333333 … of 3,144444444 … of allebei.

Deze getallen zijn niet te evenaren.

Het staat iedereen vrij om alles wat in dit boekje geschreven staat (praktisch) te gebruiken, onder voorwaarde dat bronvermelding (WvEs) plaatsvindt.

Maart 2022

Een boek wordt niet meer gekend

als de volgende generatie het verloren heeft

Wim van Es

ISBN: 978-90-903596-0